

Isonkyrön herättäjäjuhlat
Lähetysseurat
lauantai 7.7.2012
Sten Luik

Rakkaat veljet ja sisaret Kristuksessa, terveiset etelästä!

Fransiscus Assisilainen käski joka tilanteessa julistaa evankeliumia, ja vain sitten jos oli aivan välttämätöntä, käyttää myös sanoja. Juuri näin ovat Herättäjän miehet toimineet Viron evankelisluterilaisen kirkon leirikeskuksessa, Talussa, sillä heidän työnsä on ollut vahvaa, hiljaisen miehen evankeliumia minulle ja Viron kristikansalle. Suuri kiitos työstänne ja tuestanne johtamani Talun leirikeskuksen hyväksi!

Viisikymmenvuotisen neuvostomiehityksen aikana katkaistiin Viron kristilliset juuret. Se, mikä meille ja teille vielä tänäänkin on itsestäänselvää, hävitettiin Virossa systemaattisella kirkon tuhoamisella. Suomi ja Viro ovat kyllä molemmat luterilaisia maita, mutta täysin erilaisia. Siksi ne kauniit Viron kirkot, joissa turistit käyvät, ammottavat tyhjyyttään. Virossa on 1,3 miljoonaa asukasta, joista 40 000 on luterilaisia. Sama määrä ihmisiä käy Virosta Suomessa töissä. Uskonnonopetusta annetaan yhdessä prosentissa kouluja, sillä vanhemmat kieltävät antamasta lapsilleen aivopesua. Tilanne on äärimmäinen ja siksi Virossa tarvitaan lähetystyötä. Viro on lähetysmaa.

Viron luterilainen kirkko on nyt saanut lähes 25 vuotta toimia vapaammin. Kirkolla ei kuitenkaan ole resursseja kehittää toimintaansa, sillä työntekijäpula on kova ja taloustilanne heikko. Kirkko ei saa valtiolta verotuloja, vaan pyörii täysin vapaaehtoisella tuella seurakuntalaisten maksaessa kymmenyksiä. Keskimääräinen jäsenmaksu on 40 euroa vuodessa, joka on Viron palkkatasoon nähden suuri raha. Viron kirkko silti toimii ja on perustanut 11 kilometrin päässä Tallinnasta sijaitsevan Talun leirikeskuksen, joka palvelee Pohjois-Viroa Pilistveren seurakunnan palvellessa Etelä-Viroa omalla seurakunnan yhteyteen perustamallaan leiripaikalla.

Talun leirikeskus on seurakuntien työväline. Talussa voi tehdä lähetystyötä ja järjestää leirejä eri ikäisille. Leirikeskukseen on matala kynnyks. Virossa on monilla nykyään korkea kynnyks astua kirkkoon, sillä neuvostoaikana kirkon toimintaa pyrittiin kaikin tavoin vaikeuttamaan ja siellä

käyviä ihmisiä tekemään naurunalaiseksi. Ne ihmiset, jotka pelkäävät tulla kirkkoon tai eivät ole koskaan kirkossa käyneet, tulevat kuitenkin pelotta leirikeskukseen. Leirillä he saavat oppia tuntemaan seurakuntien työntekijöitä ja heidän tapaansa auttaa lähimmäistä sekä saavat tukea hyvästä sanomasta. Meidän toivomme on, että leirikeskuksen kautta ihminen löytää Kristuksen ja tien kirkkoon.

Talun leirikeskus kuuluu Viron evankelisluterilaisen kirkon kaikille 166 seurakunnalle. Vuonna 1997 sai Viron luterilainen kirkko Tallinnan läheisyydestä maapalan, johon alettiin rakentaa leirikeskusta. Sijainti oli luonnonkauniilla paikalla, uimakelpoisen Keilajoen rannalla. Koska Tallinnaan on matkaa vain toistakymmentä kilometriä, voimme pidempien leirien aikana hyödyntää pääkaupungin kulttuuritarjontaa ja järjestää vaikkapa leiripäivän Vanhassa kaupungissa. Paikalliset ryhmät, jotka tavallisesti tulevat Tallinnan ympäristöstä, pääsevät leirille pienillä matkakuluilla. Leirikeskuksessamme on kymmenen mökkiä, pelikenttiä, nuotiopaikka, kota, sauna ja kesäkeittiörakennus. Viime vuosina meillä on käynyt vuosittain 1400 kävijää, joista 500 on leiriläisiä ja 900 päiväkävijöitä.

Leirikeskus on hyvä paikka partiolaisille ja haluamme tukea juuri sellaista lapsi- ja nuorisotyötä, joka saa pojatkin kirkkoon. Näitä poikia ei saa pyhäkouluun, mutta partioon kyllä ja mukaan tulee myös niitä perheitä, jotka suhtautuvat kirkkoon hyvin ennakkoluuloisesti. Partiolaisista kasvaa vastuuntuntoisia seurakuntalaisia, jotka auttavat kotikirkossaan.

Tänään meillä on siis leirikeskus Talu, joka sopii vain kesäkäyttöön ja siksi rakennamme uutta päärakennusta, johon tulee talviasuttavat tilat 40 majoittujalle.

Nyt ihmettelen tässä. Ihmettelen miten alun epäuskoni on kääntynyt kiitollisuudeksi. Emme olisi ikinä pystyneet tähän yksin. Ihmettelen, miten monta kuormaa ja miten monta talkootyötuntia on veljeskansa hyväksemme uhrannut. Nuo iäkkäämmätkin työmiehet ovat aina ylittäneet odotukset ja heidän ahkeruutensa on tehnyt minuun suuren vaikutuksen. Kysymys ei ole suurista sanoista, vaan ihmeitä tekevistä talkoolaisista. Sanoinkuvaamaton tunne. Kiitos Alpo Järvelle ja kaikille niille, jotka ovat käyneet Talussa rakentamassa. Kiitos myös teille lähettäjiille, talkoomiesten kotiväelle ja työn tukijoille. Jumala siunatkoon teitä.